

"З ТЕАТРОМ НЕ МОЖНА ТАК: РАЗ ПРИЙШОВ — І ПОЛЮБИВ"

Рівненському обласному академічному музично-драматичному театру – 70 років

Міжнародний день театру, який відзначається 27 березня, цього року став для Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру потрійним святом. Перш за все — професійним. А ще у цей день театралі Рівного святкуватимуть два ювілеї: 100 років театру у Рівному та 70 — відбудованому, всім знайомому театру. Чим запам'ятається рівнянам потрійне свято, розповіла "ГАЗЕТИ" заступник директора театру Надія КРЕТ.

Так виглядала Театральна площа в кінці 60-х

— Пані Надіє, розкажіть, як плануєте відзначати 70-річчя театру.

— Це буде скромне святкування. Без помпезності, без усяких червоних доріжок та пафосу, так би мовити, у родинному колі. Та не відзначити таку дату ми не могли. Загалом театру у Рівному вже

100 років, а нашому, тепер академічному, цього року 70. Готуємо невеликий вечір, який включатиме вітання наших прихильників, спонсорів, музичні номери, а згодом — святкування у "Спорті". На день народження запросили всіх наших акторів, ветеранів, режисерів, які колись тут працювали, экс-директорів театру. Щоправда, на жаль,

не всі вони можуть прийти, здебільшого за станом здоров'я. Швидше за все не буде Анатолія Івановича Даскова, якого ми всі поважаємо та підтримуємо. Саме цей директор фактично відбудував наш театр після пожежі.

— Зізнайтеся, багато охочих привітати театр з ювілеєм?

— Бажаючих привітати доволі багато, але ми не хочемо дуже розтягувати програму, адже тоді це не буде цікаво глядачам. Ми спланували весь вечір так, щоб глядачам це сподобалося. Таємниця розкривати поки не буду, але думаю, що це буде приємний сюрприз.

— Можливо, вже отримали перші вітання?

— Першим таким вітанням став указ уже экс-Президента України Віктора Ющенка, яким він нагородив орденем "За заслуги" III ступеня народну артистку України Ніну Николаєву, орденем княгині Ольги III ступеня заслужену артистку України Галину Цюмик та присвоїв почесні звання "Заслужений артист України" артистові Андрію Куделі та "Заслужений працівник культури України" мені. Думаю, будуть вітання і від місцевої влади. Звісно, на квартири ми не сподіваємось. Хоча дуже хотілося б. Адже наш актор Андрій Куделя досі мешкає у гуртожитку.

— Театр завжди відзначає тим, що сам робить подарунки глядачам на своє свято.

Цьогоріч чим дивуватимете?

— Уже вийшла друком книга про театр, його своєрідний літопис, який написали викладач РДГУ Богдан Столярчук і наш колишній актор Ігор Жилінський. Її презентуватимемо у п'ятницю, напередодні Дня театру. Друга книга, написана професором РДГУ Ліною Савчин, — вже на виході з друку. У цих книгах йдеться про історію театру, інтерв'ю з акторами й працівниками театру у ранні роки, і звісно, сьогодення плеяда наших акторів. Ці книги будуть у вільному продажу. Перші їх покупці — наші актори. До того ж, фотохудожник Анатолій Мізерний і керівник літературною частиною нашого театру Микола Савчук підготували новий буклет. Він міститиме інформацію про театр, фото наших акторів, фото з вистав та невеликі анонси до них.

— Певно, й прем'єрою потішите?

— Потішимо, але дещо пізніше, орієнтовно 16 травня. Уже півтора місяця працюємо над масштабною виставою "Калігула" за твором А. Камю. Її ставить Сергій Павлюк, київський режисер, який зараз працює у Херсоні та знайомий глядачам за пресою "Проста історія".

— Чим житиме рівненський театр цього року?

— Плануємо їхати на фестиваль "Прем'єра сезону" в Івано-Франківськ, невеликі

обмінні гастролі з театром імені Заньковецької у кінці квітня. Сподіваємось цього року потрапити на престижний фестиваль "Мельпомена Таврії", який традиційно проходить у Херсоні на початку червня. І закриватимемо сезон. А що буде у новому — побачимо.

— Театр відчув на собі кризу?

— Приємно, що наш театр не відчуває кризи у глядацькій залі. Вона переповнена. Я дуже задоволена, що ми до цього прийшли. Тішить, що наші глядачі не пускають кризу у свою душу. Можливо, там щось їм б'є по кишені на ринку, але все ж у театр рівняни йдуть. І дуже часто молодь. І у студентські дні, і в учнівські. Але водночас у вихідні парами молоді люди йдуть до нас просто так. Це тішить, бо молодь — це наші потенційні глядачі. Адже з театром не можна так: раз прийшов — і полюбив. Аби його любити, треба відвідувати його регулярно, слідкувати за грою акторів, репертуаром. Адже театр — це живий організм. Ту саму виставу можна дивитися енно кількість разів, але щоразу вона звучатиме по-іншому.

Ірина НИЧИПОРУК
www.ogo.rv.ua

■ історична довідка

Лютий 1940 року — організовано Рівненський обласний український музично-драматичний театр.

Червень 1941 року — з початком війни театр припинив свою роботу.

31 січня 1944 року — відбулась остання вистава створеного німецькими властями драматичного театру у Рівному.

Червень 1944 року — театр відновлює свою роботу за участі акторів Мелітопольського драматичного театру. Новий театральний сезон відкрився 1 травня 1945 року. Театр працює у пристосованому приміщенні будинку культури будівельників, часто гастролює. 1960 рік — рівненський театр отримує новозбудоване приміщення.

1978 рік — після пожежі театр працює в будинку культури будівельників, багато гастролює.

З 1983 року (з нагоди 700-річчя Рівного) театр повертається у нововідбудоване приміщення.

Червень 2003 — театр презентує першу в Україні нічну театральну постановку під відкритим небом.

29 липня 2005 року — Рівненський облмуздрамтеатр став академічним й отримав сучасну назву — Рівненський обласний академічний український музично-драматичний театр.

3 березня 2008 року — директор театру актор Володимир Петрів та режисер Олександр Дзекун за виставу "Берестечко" стали лауреатами Національної премії України імені Тараса Шевченка.

2009 рік — у зв'язку з реконструкцією Театральної площі театр на деякий час припиняє свою діяльність через загрозу ушкодження приміщення закладу, проте відновив роботу.